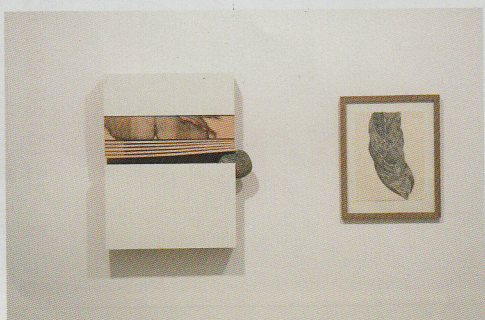

(links) Paul Gees, 'Goot-Klem', hpl, hout en steen, 48 x 41 x 7,2 cm, 2014, courtesy galerie De Ziener. (rechts) ARPAÏS du bois, 'Rejoint', mixed media op papier, 25 x 18,5 cm, 2010, courtesy gallery FIFTY ONE

Eva Steynen laat zich, zo vertelt ze, bij de keus van haar kunstenaars nooit leiden door modes of de markt, maar gaat altijd af op haar buikgevoel. Dat leverde al mooie tentoonstellingen op en ook deze keer liet het haar niet in de steek toen ze aanvoelde dat ze Arpaïs du bois (°1973) en Paul Gees (°1949) moest samenbrengen. De kunstenaars kenden elkaars werk, maar ontmoetten elkaar nooit eerder; nu komt hun tentoonstelling 'What happens to matter' over als één geïntegreerd geheel.

Vooraf bezocht Steynen met Du bois het atelier van Gees, waar ze samen werk uitkozen. De kunstenaar maakt installaties en assemblages met hout, steen en metaal waarin hij voortdurend zoekt naar een evenwicht. Een goed voorbeeld daarvan is '5 horizontalen', een reenactment van een werk dat hij in 1983 maakte maar dat niet meer bestaat: op vijf horizontale houten latten ligt van boven naar beneden in het midden telkens een grotere steen. De latten buigen daardoor steeds iets verder door; de laatste – met een joekel van een kei – wekt de indruk elk moment te kunnen breken, maar doet dat niet, de steen is net niet te groot, het hout plooit net genoeg mee, een evenwicht is bereikt. In 'klemsteen' wordt een blok hout dan weer net zover gespleten dat er een steen tussen past, wat opnieuw een fragiel evenwicht oplevert. Ook in een werk uit meubelplaat en steen, zit een steen geperst en oefenen hout en steen kracht op elkaar uit. Daarnaast toont Steynen een tekening van Gees, een van hem veel minder gekend medium.

Du bois maakte uit haar eigen werken op papier een keuze die op de sculpturen van Gees aansluit, in toon, kleur, structuur, vorm. Zij vervat de werkelijkheid rondom haar – vaak ook niet niet-materiële zaken als een gevoel, een gedachte ... – in dagboektekeningen op papier. Hoewel het werk van de twee kunstenaars totaal verschillend is – dat van Gees is robuust en bruto, dat van Du bois fragiel, poëtisch en ook geladen – sluit het naadloos bij elkaar aan en brengt het elkaar in balans. De zwaarte van Du bois wordt verzacht door de speelsheid en strakke lijnen van Gees. Snel nog gaan zien, deze mooie combi.

Anne-Marie POELS